

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Tomáše Langáška a soudců Tomáše Kocourka a Veroniky Juříčkové v právní věci žalobkyně: **D. G.**, zastoupena Mgr. et Bc. Filipem Schmidtem, LL.M., advokátem, se sídlem Přemyslovská 2, Praha 3, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, týkající se rozhodnutí žalovaného ze dne 22. března 2023 č. j. OAM-39/ZA-ZA11-D02-2023, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 1. června 2023 č. j. 13 Az 10/2023-25,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým zamítl její žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. března 2023 č. j. OAM-39/ZA-ZA11-D02-2023. Tímto rozhodnutím žalovaný shledal žádost stěžovatelky o udělení mezinárodní ochrany nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), a řízení podle § 25 písm. i) téhož zákona zastavil. Dospěl totiž k závěru, že státem příslušným k posouzení její žádosti je Španělské království, a to podle čl. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (dále též „nařízení Dublin III“).

[2] Stěžovatelka s kasační stížností spojila návrh na přiznání odkladného účinku, který by spočíval v pozastavení účinků rozsudku městského soudu i rozhodnutí žalovaného. Návrh odůvodnila tím, že má vážný partnerský vztah s českým občanem M. J., který trvá déle než půl roku. Vedou spolu více než 5 měsíců společnou domácnost a hodlají uzavřít manželství, jakmile stěžovatelka obdrží z Ruské federace potvrzení, že je svobodná. Jako důkazy o tomto partnerském vztahu stěžovatelka předložila čestná prohlášení a vyjádření členů rodiny svého druha. V případě nuceného vycestování stěžovatelky do země původu v důsledku nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti by ji její druh nemohl vzhledem k neexistenci konzulárních vztahů s Ruskou federací ani navštívit. Nepřiznáním odkladného

účinku kasační stížnosti by tak byl jejich vztah, který je intenzitou obdobný rodinnému, nevratně narušen, a stěžovatelce by tak vznikla nenahraditelná a nezhojitelná újma.

[3] Žalovaný s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasí. Připomněl, že se jedná o tzv. dublinský případ, v němž bylo zastaveno řízení o žádosti stěžovatelky, protože k jejímu projednání je příslušné Španělské království. Vznik tvrzené újmy musí být v příčinné souvislosti s výkonem napadeného rozsudku a zároveň musí jít o následek určité intenzity, aby jej bylo možné za takovouto újmu označit. To ve stěžovatelčině případě podle něj nenastalo.

[4] Kasační stížnost v této věci nemá ze zákona odkladný účinek (§ 32 odst. 2 a 5 zákona o azylu). Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatelky přiznat, jsou-li splněny tři materiální předpoklady [§ 107 ve spojení s § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)]: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatelku znamenat újmu; 2) újma musí být pro stěžovatelku nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; 3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. července 2015 č. j. 10 Ads 99/2014-58). Uvedené předpoklady musí být naplněny kumulativně.

[5] Pokud jde o splnění prvních dvou podmínek, je základním předpokladem úspěšnosti návrhu, aby navrhovatel *tvrdil* a zároveň *osvědčil*, že výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí (v nynějším případě zamítavý rozsudek městského soudu) by pro něj znamenaly kvalifikovanou újmu. Navrhovatel (stěžovatelka) tak musí dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí nepoměrně větší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, v čem konkrétně tato újma spočívá a jaký je její rozsah, a tato tvrzení též musí doložit.

[6] Stěžovatelčin návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti není důvodný. Nejvyšší správní soud v posuzovaném případě nedospěl k závěru, že by výkon nebo jiné právní následky rozsudku městského soudu (ve spojení s napadeným rozhodnutím žalovaného) znamenaly pro stěžovatelku kvalifikovanou újmu předpokládanou § 73 odst. 2 s. ř. s.

[7] Ze spisu městského soudu plyne, že stěžovatelka přicestovala do České republiky z Moskvy na konci října roku 2022 na základě schengenského víza vydaného Španělským královstvím. O udělení mezinárodní ochrany požádala v České republice dne 12. ledna 2023. Ze žaloby, kasační stížnosti i čestných prohlášení plyne, že stěžovatelka se se svým nynějším partnerem zná již několik let (je velmi dobrou přítelkyní jeho sestry, s níž i sdílela domácnost), partnersky se však sblížili až počátkem letošního roku, když ji navštěvoval v Příjímacím středisku Zastávka u Brna. Pan J. v čestném prohlášení uvedl, že za partnerský lze jejich vztah považovat od ledna roku 2023. Městský soud měl sice tento vztah za prokázaný, nicméně uvedl, že nedosahuje takové intenzity, aby naplnil znaky trvalého partnerského vztahu ve smyslu judikatury správních soudů.

[8] V první řadě Nejvyšší správní soud podotýká, že v důsledku napadeného rozhodnutí žalovaného, resp. zamítavého rozsudku městského soudu, není stěžovatelka nucena

pokračování

vycestovat do země původu, nýbrž má být přemístěna do Španělského království, a to ve smyslu čl. 29 nařízení Dublin III, kde ji její druh může bez jakýchkoliv právních omezení navštěvovat. Není tedy pravdou, že v důsledku výkonu napadeného rozhodnutí by byl nevyhnutelně a nezhojitelně zpřetrhán vztah a kontakt s jejím stávajícím partnerem kvůli nucenému vycestování do Ruské federace. Přemístění stěžovatelky do Španělského království, vzhledem k možnostem návštěv i bezproblémového telefonického i internetového spojení, nelze označit za takové narušení stěžovatelčina partnerského vztahu, které by bylo možné označit za závažnou újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s.

[9] Stěžovatelka připustila, že partnerský vztah, jehož narušení vnímá jako újmu odůvodňující přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, navázala teprve v průběhu správního řízení o její žádosti o mezinárodní ochranu. Pobývala na území České republiky legálně, avšak to, zda tu bude moci setrvat, stěžovatelka v době budování vztahu nevěděla. Disponovala pouze španělským vízem platným do 31. května 2023, proto byla možnost jejího setrvání na území České republiky v tomto ohledu od počátku krajně nejistá. Nemůže nyní proto rozumně spoléhat na to, že takový vztah bude sám o sobě důvodem, který jí zajistí (byť dočasné) setrvání na území České republiky v důsledku přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Skutečnost, že rodinný život byl založen až poté, co dotčené osoby věděly, že jejich rodinný život je v dané zemi od počátku nejistý, je přitom podle judikatury Evropského soudu pro lidská práva zásadní (srov. např. rozsudek ze dne 26. ledna 1999, ve věci Jerry Olajide Sarumi proti Spojenému království, stížnost č. 43279/98, nebo rozsudek NSS ze dne 24. března 2023 č. j. 3 Azs 231/2021-43).

[10] „Poskytnutí odkladného účinku má mimořádný charakter: soud tu totiž před vlastním rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy.” (usnesení NSS ze dne 22. prosince 2003 č. j. 7 A 115/2002-67, č. 760/2006 Sb. NSS). Nejvyšší správní soud uzavírá, že důvod, který jako jediný stěžovatelka uvedla ke svému návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, sám o sobě neobstojí. Partnerský vztah založený a rozvíjený teprve v době podání stěžovatelčiny žádosti o mezinárodní ochranu spolu s tím, že výkon napadeného rozhodnutí nevede k jejímu nucenému vycestování do Ruské federace, není důvodem dostatečným pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[11] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že usnesení o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je pouze rozhodnutím předběžné povahy a nelze na jeho základě předjímat, jak bude rozhodnuto o kasační stížnosti samotné (usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. srpna 2023

JUDr. Tomáš Langášek, LL.M.

předseda senátu